

(Folytatás az 1. oldalról.)

imperializmus még nagy erőt képvisel, és ahol csak módja van rá, igyekszik akadályozni a népek szabadságtörkevéseit. A történelem menetét azonban nem lehet visszafordítani. Nagyszerű példája ennek a vietnami nép hősi küzdelme és történelmi jelentőségű győzelme, továbbá Laosz, Kambodzsa és Angola népének győzelme. Önmagukban is óriási jelentőségűek, de egyben korszakjelzők is ezek a győzelmek. Emlékeztet arra, hogy a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom 1957-es, majd 1960-as és 1969-es moszkvai nagyröpretekezte is egyszerű, de hatalmas erejű igazságot mondott ki. Azt, hogy az imperializmus a világ sorsát többé nem intézheti kénye-kedve szerint. Az emberiség jövődjének, sorsának mindinkább meghatározó tényezője a szocializmusért, a társadalmi fejlődésért, a nemzeti szabadságért és a békéért harcolók ereje. A társadalmi haladás útján nagy léptekkel megy előre az emberiség.

Rövidesen 60 esztendeje lesz annak, hogy megszületett a világ első szocialista állama, a Szovjetunió. Ismeretes, hogy e csaknem hat évtized alatt a szovjet nép, lenini pártja vezetésével, hallatlanul nagy nehézségeket küzdött le, és bebizonyította, hogy nem lehet megállítani azon az úton, amelyen Lenin irányítását szerint elindult. A szovjet nép minden nehézséget és akadályt leküzdve megvédte hazáját az agresszorral szemben, újjáépítette országát, begyógyította a háborús pusztítások sebeit, és új, nagy lendülettel folytatja kommunista építő munkáját.

A szocializmus világrendszerré vált. A szocialista országok népei következetesen haladnak a szocialista társadalom építésének útján. Több szocialista ország napirendre tűzte és dolgozik a fejlett szocialista társadalom építésének útján. Több szocialista ország napirendre tűzte és dolgozik a fejlett szocialista társadalom építésének útján. Több szocialista ország napirendre tűzte és dolgozik a fejlett szocialista társadalom építésének útján.

Reális lehetőséggé vált egy új világháború megakadályozása

Harcban értük el tehát mindazt, amit eddig elértünk és harc árán fogunk a továbbiakban is előremenni. Erről ne feledkezzék meg az ifjúság, ha a jövőre gondol. A feltételek ugyan javultak, könnyebbek, de harc nélkül nem juthatunk előbbre.

A világ arculatához természetesen sok vonás hozzátartozik. Megítélésével majdnem úgy vagyunk, mint mindennapi életünkkel: ha a szép számmal meglevő napi problémákat és gondokat nézzük, más képet kapunk, mint akkor, ha megfelelő alkalommal — és ez a kongresszus ilyen alkalom — egy pillantást vetünk az alapvető dolgokra, azokra a tendenciákra és irányzatokra, amelyek a fejlődés útját mutatják és jelzik.

Ellentétes erők küzdenek a világban. A haladó erők azért harcolnak, hogy az emberiség sorsa jobbra váljék. A jelenleg még ellentétes viszonyokat tükröző világ a ma ifjúságának öröksége. De a világ nagyot változott. Már nem olyan, mint 30, 50 vagy 70 esztendővel ezelőtt volt. Ennek a világnak vannak nagy, nehéz küzdelemben szerzett, értékes vívmányai. Ez a mai fiatal nemzedék öröksége, amelyet a világ haladó ifjúságának kötelessége megőrizni és továbbgyarapítani!

A KISZ IX. kongresszusa máltó tisztelettel emlékezett meg a hőskről, a fasizmus fölött arató győzelem napjáról. Önök — szerencsére — felnőtteként nem élték át a második világháborút. Mi azonban, akik átéljük, fel tudjuk idézni a képet, amely elénk tárult a második világháború kitörését követő

ban jelentkezik, amivel korábban nem számoltak. S a kapitalizmus politikai világában is van, ezt bizonyítja, hogy a leghatalmasabb és a legerősebb tőkés országok is szinte lázas betegek.

Az imperializmus elnyomása alól felszabadult egykori gyarmati népek is a társadalmi haladás útját keresik. Mind több ország nyilvánítja ki, hogy nem akar kapitalista úton járni, s mind több hangoztatja a — saját értelmezése szerint — szocialista fejlődés igényét.

Az utóbbi időszakban tehát az emberiség a béke megszilárdításáért, a különböző társadalmi rendszerek közötti békés-egymás mellett és gyakorlati alkalmazásáért, a nemzetek szabadságáért és a társadalmi haladásért folytatott küzdelemben nagy lépéssel közelített fő harci céljaihoz. Ingyen semmit sem kaptunk, mindenért keményen kellett dolgozni, küzdeni, s minden területen csak az agresszív erővel, az imperializmussal folytatott harcban törhettünk előre.

Nagy igazság, hogy az imperializmus természete nem változik, amíg létezik, imperializmus marad. Történelmileg azonban új helyzet, hogy az imperializmus lehetőségei korlátozottak, befolyási övezete összeszűkült. Ez azonban semmivel sem csökkentette harci kedvét. Európában még jelenleg is van egy ország, Spanyolország, ahol ugyan megrendült, de még él a fasiszta rendszer. Latin-Amerika számos országában a monopoltőkés, imperialista körök az urak, ők bírtokolják a hatalmat, és kegyetlen elnyomó, fasiszta rendszerrel szállnak szembe a nemzeti, a társadalmi törekvésekkel. Klasszikus, az egész emberiségnek szemet szűrő, minden tisztességes embert felháborító példa volt erre a chilei fasiszta puccs, s az a kegyetlen terror és elnyomás, amelyben ma is része van a chilei népek, ottani testvéreinknek és elvtársaiknak.

Az imperializmus a Közel-Keleten is mindent megpróbál, hogy ne érvényesüljön az igazság, s hogy visszacserezze és fenntartsa befolyását ebben a térségben.

időszakban, 1939. szeptember elseje, majd 1941. június után. Bizony, rettenetes világ volt az! Erős meggyőződés és szilárd jellem kellett akkor ahhoz, hogy bírasson az ember a jövőben. Az ellenség hatalmas volt, és legyőzhetetlennek látszott. Ne higgyék, hogy valami veteránlegenda az, hogy a hitleri fasizmus, mint rendszer, szövetségeseivel, a reakciós erőkkel együtt a szó szoros értelmében egy új középkor, új barbárság korszakával fenyegette Európát és az egész világot.

A világhódító útra indult fasizmus soha többé nem jön már vissza. Fasiszta törekvések még fognak jelentkezni; a monopoltőkés és a burzsoázia — ha bajban van —, semmilyen eszköztől nem riad vissza. De a fasiszta világhatalom és rendszer, mint olyan, a második világháború tüzeiben elégett és megsemmisült. Megmentették tőle az emberiséget azok, akik szembeszálltak erejével. A Hitler-fasizmust és szövetségeseit az antifasiszta koalíció egyesült erői győzték le. Ehhez a győzelemhez hozzájárultak minden nép legön tudatosabb fia, akik nem nyugodtak bele a fasiszta megszállásba, a barbárság új korszakába. Mi, kommunistaik büszkéik vagyunk arra, hogy a Hitler-fasizmus megsemmisítésében a döntő szerepet Lenin országa, a Szovjetunió töltötte be. Tisztelettel és hálaival emlékezünk a harcra, amelyet a szovjet emberek — joggal — Nagy Honvédó Háborúnak neveznek. Megvédtek hazájukat, s ez a győzelem világtörténelmi jelentőségű. Büszkéik vagyunk

arra, hogy a szovjet hadsereg, amely szétzúzta a fasiszta agresszort, ma is a népek békéjének legfőbb őre és oltalmazója.

A világban tehát, amelyet a most felnövő ifjúság örökölt elődeitől, a szocializmus világrendszerré vált, a gyarmati rendszer széthullott, az imperializmus lehetőségei korlátozottak és végre eljutott az emberiség oda, hogy egy új világháború megakadályozása reális lehetőséggé vált. A fejlődés objektív törvényei hatnak, érvényesülnek. Adottak a feltételei annak, hogy a nemzetek és a népek szabadok legyenek, s az elnyomottak és kiszármányoltak felemelhesék fejükkel, megszabadulhasanak bilincseiktől. Klasz-

A jövővel kötöttünk szerződést

Pártunk, kormányunk világalos és következetes külpolitikát folytat. Tudják ezt barátaink, ellenfeleink és elöltségeink is. Kommunista és munkáseleinkből, a magyar nép érdekeiből kiindulva formáljuk, képviseljük külpolitikánkat.

Együtt haladunk a Szovjetunióval, szövetségeseinkkel, a Varsói Szerződés országával; gazdasági tevékenységünkben a KGST-országokkal, s teljes és meggyőződéses hívei vagyunk a világ jelenleg létező három nagy forradalmi áramlata, a szocializmust építő népek, a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom és a nemzeti szabadságharc erői szoros együttműködésének. Ez a három forradalmi erő együtt támogatja valamennyi békeszerető ember küzdelmét a tartós és igazságos békéért. Történelmi és teljes mértékben szolidárisak vagyunk a kapitalista világban küzdő haladó erőkkel és a nemzeti függetlenségért harcoló népekkel.

A Magyar Népköztársaság mindent megtesz a békéért és a különböző társadalmi rendszerű országok békés egymás mellett éléséért. Hajlandók vagyunk az együttműködésre a kapitalista világ minden reális és józanul gondolkodó emberével, akit a valóság meggyőzött arról, hogy az emberiségnek nincs más választási lehetősége: vagy az atomháború szakadékába zuhan, vagy megtérül és gyakorolja a különböző társadalmi rendszerű országok békés egymás mellett élését, gyümölcsöző együttműködését.

Pártunknak ezt a külpolitikai alapállása, kormányunk ezt a külpolitikát folytatja és realizálja.

Tudom, sok fiatal, amikor kezd a világ dolgaiban eligazodni, s megismerkedni történelmünkkel, keseredően állapítja meg, hogy a magyar történelem tele van ve-

szikusaink azonban megtartottak bennünket arra is, hogy a szubjektív tényezőknek nem kis szerepük van a jövő alakulásában. A történelmet emberek csinálják — adott lehetőségek és feltételek között. Mi, marxisták, hozzá szoktuk tenni, hogy a néptömegek — s ezek részéként a ma fiataljai is — csinálják a történelmet.

Európában 31 éve béke van, s hogy a második világháború után született ifjú nemzedék soha meg ne ismerje a háborút, az a tetek, a munkán, a harcban és az alhatatosságon múlik. Jó magam optimista vagyok, teljes bizalommal tekintek ifjúságunk és az emberiség jövője elé.

reségekkel. Elbukott a Rákóczi-szabadságharc; leverték az 1848—49-es szabadságharcot és polgári forradalmat; az 1919-es Tanácsköztársaságot. Egy-egy eszmélő középiskolás diák néha fel is kiált: mikor győzünk már egyszer?

Aki azonban társadalmi kérdésekkel foglalkozik és némiképp eligazodik az ideológiában, a politikában, az tudja: népünk tragédiáinak fő oka mindig az volt, hogy sohasem kedveztek a külső körülmények, és a haladás élére álló legjobbakat, az igaz ügy képviselőit mindig elgáncsolták az árulók, az ország hajdani urai, uralkodó osztályai, amelyek a mülthoz kötötték az ország szekerét. Most viszont a jövővel kötöttünk szerződést és nem a múlttal! A haladás útján járó országok közé tartozunk, nagy szövetségeseink vannak, munkánkhoz, harcunkhoz kedvezőek a feltételek, jövőnk biztosított.

A nemzetközi munkát, külpolitikai tevékenységünket illetően tehát elmondhatjuk, hogy ma a világ haladó erői szemében a Magyar Szocialista Munkáspártnak, a Magyar Népköztársaságnak, a szocializmust építő magyar népek van becsülete. Azt kérem a KISZ-től, a magyar ifjúságtól, hogy értékelje, óvja és gyarapítsa tovább ezt a megbecsülést, amelyet csak tisztességes, az egész emberiség érdekeivel egybeeső politikával vívhattunk ki. Ifjúságunk, miként eddig, a jövőben is ebben a szellemben hallassa szavát a nemzetközi kérdésekben. Képpielje bátran, önértékesen és történelmi a békés egymás mellett élés politikáját, internacionalizmusunkat, megbontathatlan szolidaritásunkat a világ haladó erőivel. Ennek adianak hangot tthon, a mindennapi munkában és az ünnepélyes eseményeken, s a nemzetközi fő-

rumokon is, így a közelgő varsói európai ifjúsági és diáktalálkozón, majd a havannai világifjúsági találkozón is. Olyan tiszta és becsületes hangon beszéljenek ezekről a kérdésekről, mint pártunk, kormányunk teszi; fojtasság és erősttség azt a külpolitikát vonalát, amelyet hazánk ma képvisel. Akkor továbbra is jó ügyet fogunk szolgálni — jól!

Az ifjúságunk, ha a jövőbe tekint, legyen bátor! Fialtal korunkban reményeinkben mi is vakmerőek voltunk. Ma már azonban joggal elmondhatjuk — bár

A fejlett szocialista társadalom építése nemzeti programmá vált

Az MSZMP XI. kongresszusa felmérte az ország helyzetét, megszabta a közvetlen tennivalókat, és világos távlatokat mutatott mindnyájunk számára. Eredményesen befejeztük a IV. ötéves tervet, és — mint a Központi Bizottság legutóbbi ülésén megállapította — megfelelően kezdtük az V. ötéves tervet: az év első három hónapjában teljesítettük az 1976. évi népgazdasági terv időarányos részét.

Az ország politikai helyzete jó. Sokféleképpen bizonyítható, hogy népünk óriási többsége egyetért a párt politikájával, s a fejlett szocialista társadalom építése valóban nemzeti programmá vált. Elég, ha arra utalunk, hogy a kongresszust követően az országgyűlési választásokon az ország lakossága szinte egyhangúlag teft hitet politikánk mellett, s az azt követő hétköznapiakon tetteivel támogatja és támogatja ezt a politikát. És sorolhatnánk a példákat: néhány nappal ezelőtt a május

Javítsuk munkánk minőségét

A XI. kongresszus, majd a Párt Központi Bizottsága ismét felhívta a figyelmet arra, hogy mindenütt és minden tekintetben dolgozzunk hatékonyabban, javítsuk munkánk minőségét. A hatékony és jó minőségű munka további fejlődésünk kulcskérdése az élet, a gazdasági és a kulturális építés minden területén. Ha például a népgazdaságban az összes rendelkezésre álló termelőkapacitást a lehető legjobban hasznosítanánk, óriási megterheléseket érhetnénk el a beruházásokban. Azt hiszem, mindenki megérti, hogy amikor a legkorszerűbb ipari berendezések csak napi 1,2 műszakban dolgoznak, akkor szinte bűn nehezen előteremthető összegekkel bővíteni azt a kapacitást, amit még ki sem használnak.

Mint köztudott, nálunk szabad munkaerő gyakorlatilag nincs, nem is lesz. A meglevő munkaerővel kell

jóslással nem foglalkozunk —, hogy jóra fordul az egész emberiség sorsa. A világ helyzetét, a tényleges erőviszonyokat tekintve úgy látjuk, közeledik az az idő, amikor — amint klasszikusaink megfogalmazták — az emberiség a szükségszerűség korszakából a szabadság korszakába léphet.

Önökön és a világ egész haladó ifjúságán is múlik, hogy az emberiség belátható időn belül ebbe az új szakaszba lépjen, és hogy a világon a szabadság, a szocializmus, a béke győzzön. Előre hát, fiatalok!

1-1 ünnepségek szintén bizonyították népünk egységét, azt, hogy népünk saját programjának vallja, szavakkal és tettekkel eggyarant támogatja a szocializmus építését. Természetesen a nép támogatásáért, a mind jobban izmosodó szocialista nemzeti egységért a pártnak és — a maga területén — az ifjúsági szövetségnek is minden nap becsülettel meg kell dolgoznia. De jelenünk biztató, a hangulat jó, a munka politikai feltételei kedvezőek. Távtálat programunk is egyetértés és támogatásra talált, és tapasztalataink alapján teljes joggal mondhatjuk, hogy a párt a programnyilatkozatában foglaltakat meg tudja és meg is fogja valósítani. Mindezzel korántsem akarom azt mondani, hogy nincsenek problémáink. Ünnepi alkalmakkor — amilyen a KISZ kongresszusa is —, jó, ha számot vetünk a munka eredményeivel, de hétköznapi elsősorban a gondokkal kell törődnünk, hogy még gyorsabban haladhassunk.

Kongresszusi jegyzetek

A 31. emeletről tekintünk vissza felszabadulás utáni történelmünkre, s ebből a magasságból egyre tisztábban látjuk múltunkat, s egyre messzebbre tekinthetünk a jövő felé — mondta előadói beszédében dr. Maróthy László, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KISZ Központi Bizottságának első titkára. A Központi Bizottság beszámolója tartalmában és formájában is hűséges tükrö volt a magyar kommunista ifjúsági mozgalomnak. Okosan, tudományos megalapozottsággal elemezte az elmúlt évek tevékenységét; szellemesen, érdekesen, eredeti módon közeledett eredményeinkhez és gond'ainkhoz; s az értelemre ható adatok és tények mellett nem restellte, nem számúzte az érzelmeket sem. Nem véletlen tehát, hogy a hozzászólók szinte minden alkalommal megtalálták a kapcsolatot, az értelmi és érzelmi szálak, a beszámoló segítségével a kongresszushoz, s ez a hangnem inspiráló erő, meg-

határozó példa volt a küldöttek számára.

Pipacspiros ingben, kék alapon fehér-piros nyakkendőben jelentek meg a kongresszusi terem széksoraiban Csongrád megye küldöttei, harmincheten. Az egyetlen csoport, mely megisztelte a kongresszusi a formaruhával is, nem csodálkozhatunk hát, hogy osztatlan elismerést, nagy népszerűséget szereztek már az első órákban. Bármerre jártak, bárhol megfordultak, kátogtak körülöttük a fotósok masinái. Nem véletlen természetesen Bódi Györgynek, a KISZ Csongrád megyei bizottsága első titkárának és munkatársainak ötlete: a formások is hozzátartoznak a mozgalomhoz, a kollektív fellépéshez, az egyvételartozás tudatához. Mert Csongrád megye küldöttei közösségként, e megye ifjúkommunistái képviselői egységes csoportként kíván tevékeny, aktív munkát végezni az ifjúsági mozgalom legmagasabb fórumán. Persze, megjelentük'or máris megszületett az első élé, „Talán csak nem HÓDI-

KÖT-reklám a Csongrád megyei csoport formaruhája? A kérdésre azonnal csattant a válasz: „Nem HÓDIKÖT-reklám, hanem Bódi-köt modell!”

Dr. Vastagh Pál, Csongrád megye küldötte, a JATE tanársegéde a vasárnapi délelőtti plenáris ülésen hozzászólásában a fiatal értelmiségiek pályakezdésének gondjairól, nehézségeiről, a könnyítés lehetőségeiről beszélt. Az első volt, aki szabadon, elszakadva a leírt szövegtől, szónoki képességeket is megcsillantva szól a pályakezdő fiatal értelmiségiek robbanásszerűen elentkező gond'airól: a munkába állás, a munkahelyi beilleszkedés nehézségeiről, a család-alapítás kérdéseiről, a szociális problémák sűrűsödéséről. Szociológiai felmérések tudományos megalapozottsággal, elemzések konkluzíóival hűz'a alá a nehézségekből kivezető utakat, külön kiemelve annak fontosságát, hogy ezek az egyetemet, fői'olát befejezett fiatalok éppen ezekben az években tudnak leginkább hamatoztatni KISZ-es tapasztalataikat. Nem véletlenül gratuláltak sokan a szünetben dr. Vastagh Pálnak. Közöttük a kongresszus vasárnapi ülésén részt vevő, s a Csongrád megyei küldöttekkel is találkozott dr. Németh Lajos, a Csongrád megyei pártbizottság titkára.

Tandi Lajos